

Bruselis, 2018 12 11
COM(2018) 819 final

2018/0415 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiamos 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB nuostatos, susijusios su nuotoline prekyba prekėmis ir tam tikromis šalies viduje tiekiamomis prekėmis

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

2017 m. gruodžio 5 d. Taryba priėmė Tarybos direktyvą (ES) 2017/2455 (toliau – E. prekybos PVM direktyva)¹, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB (toliau – PVM direktyva)², kuria, be kita ko:

- išplečiama specialių schemų, skirtų neįsisteigusių apmokestinamųjų asmenų, teikiančių telekomunikacijų, transliavimo arba elektronines paslaugas, neapmokestinamiesiems asmenims, kaip nurodyta PVM direktyvos 358–369k straipsniuose (vadinamoji vieno langelio principu grindžiama minisistema), taikymo sritis, į kurią įtraukiamos visos paslaugų rūšys, be kita ko, Bendrijos vidaus nuotolinė prekyba ir nuotolinė prekyba prekėmis, importuojamomis iš trečiųjų teritorijų arba trečiųjų valstybių, todėl vieno langelio principu grindžiama minisistema tampa vieno langelio principu grindžiama sistema. Pagal vieno langelio principą grindžiamą minisistemą tokių paslaugų teikėjams leidžiama naudotis interneto portalu valstybėje narėje, kurioje jie yra užsiregistravę PVM, kurią jie turi mokėti kitose valstybėse narėse, mokėtojais;
- įtraukiamos specialios nuostatos, taikomos apmokestinamiesiems asmenims, kurie sudaro sąlygas kitiems apmokestinamiesiems asmenims naudojant elektroninę sąsają, pavyzdžiui, prekyvietę, platformą, portalą ar panašias priemones, tiekti tam tikras prekes neapmokestinamiesiems asmenims.

Šio pasiūlymo tikslas – nustatyti papildomas taisykles, kuriomis būtų pagrįsti nuo 2021 m. sausio 1 d. taikomi PVM direktyvos pakeitimai tiek, kiek tokį pagrindimą įmanoma pasiekti įgyvendinant priemones, nustatytas Tarybos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 282/2011³ (toliau – PVM įgyvendinimo reglamentas). Tai susiję visų pirma su nuostatomis, susijusiomis su elektroninėmis sąsajomis, kurias naudojant sudaromos sąlygos ES neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims tiekti prekes ES neapmokestinamiesiems asmenims, ir specialia importo PVM deklaravimo ir mokėjimo tvarka, kai nuotolinei prekybai prekėmis, importuojamomis iš trečiųjų teritorijų arba trečiųjų valstybių, netaikoma vieno langelio principu grindžiama sistema.

• Derėjimas su galiojančiomis šios politikos srities nuostatomis ir kitomis Sąjungos politikos sritimis

Šiame pasiūlyme nustatomos išsamios nuostatos, reikalingos E. prekybos PVM direktyvai⁴, kuri yra PVM veiksmų plano dalis, papildyti.

¹ 2017 m. gruodžio 5 d. Tarybos direktyva (ES) 2017/2455, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB ir Direktyvos 2009/132/EB nuostatos, susijusios su tam tikromis pridėtinės vertės mokesčio prievolėmis, taikomomis paslaugų teikimui ir nuotolinei prekybai prekėmis (OL L 348, 2017 12 29, p. 7).

² 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

³ 2011 m. kovo 15 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įgyvendinimo priemonės (nauja redakcija) (OL L 77, 2011 3 23, p. 1).

⁴ COM(2016) 148 *final*, „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas spręsti“.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Be PVM veikslių plano, E. prekybos PVM direktyva laikoma viena iš pagrindinių iniciatyvų įgyvendinant bendrosios skaitmeninės rinkos strategiją⁵, taip pat bendrosios rinkos strategiją⁶ ir E. valdžios veikslių planą⁷.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Pasiūlymas grindžiamas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 113 straipsniu. Šiame straipsnyje nustatyta, kad Taryba, spręsdama pagal specialią teisėkūros procedūrą ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu bei Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu, vieningai priima nuostatas dėl valstybių narių netiesioginio apmokestinimo srities taisyklių suderinimo.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Šiuo pasiūlymu sprendžiamos tam tikros problemos, iškilusios priėmus E. prekybos PVM direktyvą, kurią vienodai turi taikyti visos valstybės narės. Pakeitimai visų pirma reikalingi siekiant užtikrinti, kad elektroninių sąsajų nuostatas suderintai taikytų visos valstybės narės ir neliktų spragų, dėl kurių būtų prarandamos pajamos.

Todėl pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą.

- **Proporcingumo principas**

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą, t. y. juo neviršijama to, kas būtina E. prekybos PVM direktyvos nustatytiems tikslams, visų pirma tikslui užtikrinti sklandų bendrosios rinkos veikimą, pasiekti. Kaip ir dėl atitikties subsidiarumo principui, reikia pažymėti, kad valstybės narės negali išspręsti problemų, jei pasiūlymas iš dalies pakeisti PVM direktyvą nebūtų teikiamas.

- **Priemonės pasirinkimas**

Pasiūlymu reikalaujama iš dalies pakeisti PVM direktyvą. Jame nustatomos konkrečios taisyklės, būtinos, kad tam tikros E. prekybos PVM direktyvos nuostatos būtų taikomos teisingai, jeigu siekiami tikslai negali būti įgyvendinti primant įgyvendinimo priemones, nes dėl to reikia iš dalies pakeisti pagrindines PVM direktyvos nuostatas. Tai susiję visų pirma su nuostatomis, susijusiomis su elektroninėmis sąsajomis, kurias naudojant sudaromos sąlygos ES neįsisteigusiesiems apmokestinamiesiems asmenims tiekti prekes ES, ir specialia importo PVM deklaravimo ir mokėjimo tvarka, kai netaikoma importo vieno langelio principu grindžiama sistema.

3. EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Komisija dalyvavo keliuose derybų raunduose su valstybių narių valdžios institucijomis (mokesčių administratoriais ir muitine) vykstant Grupės dėl PVM ateities posėdžiams. Be to,

⁵ COM(2015) 192 *final*.

⁶ COM(2015) 550 *final*.

⁷ COM(2016) 179 *final*.

Grupės dėl PVM ateities posėdžiuose ji susitiko su susijusiomis įmonėmis, o specialiuose posėdžiuose – su elektroninių sąsajų ir pašto paslaugų teikėjais. Galiausiai 2018 m. kovo mėn. Maltoje įvyko specialus programai „Fiscalis 2020“ skirtas seminaras, kuriame mokesčių administratorių ir muitinių bei susijusių verslo sektorių atstovai kartu aptarė problemas, susijusias su E. prekybos PVM direktyvos įgyvendinimu.

- **Poveikio vertinimas**

Buvo atliktas pasiūlymo, kuriuo siekiama priimti E. prekybos PVM direktyvą, poveikio vertinimas. Šiuo pasiūlymu keičiama tik tai, kas būtina, kad veiktų kai kurios tos direktyvos nuostatos.

- **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Pagrindinis šio pasiūlymo tikslas – išplėsti nuostatas, susijusias su apmokestinamaisiais asmenimis, kurie naudodami elektronines priemones, pavyzdžiui, prekyvietes, platformas ir portalus, sudaro sąlygas ES neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims tiekti prekes. Siūlomais pakeitimais bus dar labiau supaprastinta tokių apmokestinamųjų asmenų administracinė našta nustatant, kad naudojant vieno langelio principu grindžiamą sistemą būtų pranešta apie dar didesnę operacijų dalį, taigi bus pagerintas PVM surinkimas. Todėl šios nuostatos nedaro poveikio ES įsisteigusioms labai mažoms įmonėms arba MVĮ.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šis pasiūlymas neturi poveikio biudžetui.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Įgyvendinimą prižiūrės Administracinio bendradarbiavimo nuolatinis komitetas, kuriam padės IT pakomitetas – Informacinių technologijų nuolatinis komitetas.

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

14a straipsnyje, įtrauktame į PVM direktyvą E. prekybos PVM direktyva, nustatyta, kad jei apmokestinamasis asmuo, naudodamas elektroninę sąsają, pavyzdžiui, prekyvietę, platformą, portalą ar panašias priemones, sudaro sąlygas nuotolinei prekybai prekėmis, importuojamomis iš trečiųjų teritorijų ar trečiųjų valstybių siuntose, kurių vidinė vertė neviršija 150 EUR (14a straipsnio 1 dalis), arba Bendrijoje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui sudaro sąlygas tiekti prekes neapmokestinamajam asmeniui (14a straipsnio 2 dalis), laikoma, kad sąlygas tiekti prekes sudarantis apmokestinamasis asmuo pats gauna ir tiekia tas prekes.

Tai iš esmės suskaido verslo vartotojui (B2C) tiekimą ir tiekėjų, kurie vartotojams parduoda prekes naudodami elektroninę sąsają, į du tiekimo veiksmus: to tiekėjo vykdomą tiekimą per elektroninę sąsają (verslo verslui (B2B) tiekimą) ir tiekimą vartotojui, vykdomą elektroninės sąsajos paslaugos teikėjo (verslo vartotojui B2C)). Todėl siekiant teisingai nustatyti tiekimo vietą, būtina nustatyti, kuriam iš šių tiekimo veiksmų galėtų būti priskiriamas prekių siuntimas arba gabenimas. 1 straipsnio 1 punkte nustatyta, kad siuntimas arba gabenimas turėtų būti priskiriamas tiekimui vartotojui, kurį vykdo elektroninės sąsajos paslaugų teikėjas; šis teiginys taip pat įtrauktas į Tarybos protokolą priimant E. prekybos PVM direktyvą.

Tiesiogiai taikant 14a straipsnio 2 dalį būtų padidinta susijusių įmonių administracinė našta ir rizika prarasti PVM pajamų, kai elektroninė sąsajos paslaugų teikėjas moka PVM tiekėjui,

kuris parduoda prekes naudodamas elektroninę sąsają. Šios problemos sprendžiamos toliau nurodytais pakeitimais:

- verslo verslui tiekimas, kai elektroninės sąsajos paslaugų teikėjui prekės parduodamos naudojant elektroninę sąsają, neapmokestinamas (1 straipsnio 2 punktas), tam tiekėjui paliekama teisė atskaityti pirkimo PVM, kurį jis pats sumokėjo įsigydamas arba importuodamas tiekiamas prekes (1 straipsnio 3 punktas);
- remiantis PVM direktyvos, iš dalies pakeistos E. prekybos PVM direktyva, 369b straipsniu, vieno langelio principu grindžiama sistema gali būti naudojama PVM, kuriuo apmokestinama Bendrijos vidaus nuotolinė prekyba, deklaruoti ir mokėti, tačiau ne šalies viduje tiekiamų prekių atveju. Kadangi tiekėjai, kurie parduoda prekes naudodamiesi elektroninę sąsają, gali laikyti sandėliuose prekes skirtingose valstybėse narėse, iš kurių jie vykdo tiekimą šalies viduje, laikoma, kad elektroninės sąsajos paslaugų teikėjai, kurie patys tiekė tas prekes, privalėtų registruotis kaip PVM mokėtojai visose šiose valstybėse narėse, kad atsiskaitytų už PVM, mokamą už šį tiekimą šalies viduje. Todėl elektroninės sąsajos paslaugų teikėjai nebegalėtų paprasčiau naudotis vieno langelio principu grindžiama sistema ir turėtų papildomų pareigų. Taigi siūloma leisti elektroninės sąsajos paslaugų teikėjams naudoti vieno langelio principu grindžiamą sistemą taip pat ir parduodant prekes šalyje vartotojams, kai laikoma, kad jie pagal PM direktyvos 14a straipsnio 2 dalį prekes teikia patys. Todėl reikia atlikti šiuos PVM direktyvos XII antraštinės dalies 6 skyriaus pakeitimus:
 - iš dalies pakeisti šio skyriaus ir jo 3 skirsnio pavadinimą (1 straipsnio 5 ir 6 punktai);
 - iš dalies pakeisti vartojimo valstybės narės apibrėžtį (1 straipsnio 7 punkto a papunktis);
 - išplėsti specialios schemos apimtį (1 straipsnio 8 punktas);
 - iš dalies pakeisti nuostatą dėl specialios schemos netaikymo apmokestinamiesiems asmenims (1 straipsnio 9 punktas);
 - leisti deklaruoti šį tiekimą šalyje PVM deklaracijoje pagal vieno langelio principu grindžiamą sistemą (1 straipsnio 10 ir 11 punktai).

Galiausiai siūlomas paskutinis specialios importo PVM deklaravimo ir mokėjimo tvarkos pakeitimas, kai vieno langelio principu grindžiama sistema nenaudojama PVM, mokamam už nuotolinę prekybą prekėmis, importuojamoms iš trečiųjų teritorijų ir trečiųjų valstybių, deklaruoti. Remiantis 369y–369z straipsniais, į PVM direktyvą įtrauktais E. prekybos PVM direktyva, bendras importo PVM turi būti sumokėtas muitinei iki mėnesio, einančio po mėnesio, kurį prekės buvo importuotos, pabaigos. Tačiau šis mokėjimo terminas nėra suderintas su terminu, nustatytu muitinės skolos bendram mokėjimui Sąjungos muitinės kodekso 111 straipsnyje, kuriame nustatyta, kad atidėtas mokėjimas turi būti atliktas iki mėnesio, einančio po mėnesio, kurį prekės buvo importuotos, vidurio. Šiuo pasiūlymu pagal specialią tvarką atidėto mokėjimo terminas suderinamas su terminu, nustatytu Sąjungos muitinės kodekse⁸ (1 straipsnio 12 dalis).

2 straipsnyje nustatyta, kad priemonės taikomos nuo 2021 m. sausio 1 d., t. y. dienos, kai pradamos taikyti atitinkamos E. prekybos direktyvos nuostatos.

⁸ OL L 269, 2013 10 10, p. 1.

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiamos 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB nuostatos, susijusios su nuotoline prekyba prekėmis ir tam tikromis šalies viduje tiekiamomis prekėmis

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) Tarybos direktyvoje 2006/112/EB³, su pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva (ES) 2017/2455⁴, nustatyta, kad jei apmokestinamasis asmuo, naudodamas elektroninę sąsają, pavyzdžiui, prekyvietę, platformą, portalą ar panašias priemones, sudaro sąlygas nuotolinei prekybai prekėmis, kurios importuojamos iš trečiųjų teritorijų ar trečiųjų šalių siuntose, kurių vidinė vertė neviršija 150 EUR, arba Bendrijoje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui sudaro sąlygas tiekti prekes neapmokestinamajam asmeniui Bendrijoje, laikoma, kad sąlygas tiekti prekes sudarantis apmokestinamasis asmuo pats gauna ir tiekia tas prekes. Pagal šią nuostatą vienas tiekimo veiksmas išskaidomas į du tiekimo veiksmus, todėl siekiant teisingai nustatyti tiekimo vietą, būtina nustatyti, kuriam iš šių tiekimo veiksmų prekių siuntimas arba gabenimas galėtų būti priskiriamas;
- (2) kadangi apmokestinamasis asmuo, kuris naudodamas elektroninę sąsają, sudaro sąlygas tiekti prekes Bendrijoje esantiems neapmokestinamiesiems asmenims, pagal galiojančias taisykles gali atskaityti Bendrijoje neįsisteigusiems tiekėjams sumokėtą PVM, kyla rizika, kad pastarieji gali nesumokėti PVM mokesčių administratoriui. Siekiant šios rizikos išvengti, tiekimas, kurį atlieka tiekėjas, kuris parduoda prekes naudodamas elektroninę sąsają, neturėtų būti apmokestinamas PVM, o tam tiekėjui turėtų būti suteikta teisė atskaityti pirkimo PVM, kurį jis sumokėjo už tiekiamų prekių įsigijimą arba importą;

¹ OL C , , p. .

² OL C , , p. .

³ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

⁴ 2017 m. gruodžio 5 d. Tarybos direktyva (ES) 2017/2455, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB ir Direktyvos 2009/132/EB nuostatos, susijusios su tam tikromis pridėtinės vertės mokesčio prievolėmis, taikomomis paslaugų teikimui ir nuotolinei prekybai prekėmis (OL L 348, 2017 12 29, p. 7).

- (3) be to, Bendrijoje neįsisteigę tiekėjai, kurie parduoda prekes naudodami elektroninę sąsają, gali prekes laikyti sandėliuose keliose valstybėse narėse ir ne tik vykdyti Bendrijos vidaus nuotolinę prekybą prekėmis, bet vartotojams toje pačioje valstybėse narėje tiekti prekes iš to sandėlio. Šiuo metu tokiam tiekimui netaikoma speciali schema, skirta Bendrijos vidaus nuotolinei prekybai prekėmis ir paslaugoms, kurias tiekia arba teikia Bendrijoje, bet ne vartojimo valstybėje narėje įsisteigę apmokestinamieji asmenys. Siekiant sumažinti administracinę naštą, apmokestinamiesiems asmenims, kurie naudodami elektroninę sąsają sudaro sąlygas tiekti prekes Bendrijoje esantiems neapmokestinamiesiems asmenims, kai laikoma, kad jie patys gauna ir tiekia tas prekes, taip pat turėtų būti leidžiama naudotis specialia schema, pagal kurią jie deklaruotų ir mokėtų PVM už šias šalies viduje tiekiamas prekes;
- (4) siekiant užtikrinti PVM ir importo maito importuojant prekes mokėjimo nuoseklumą, importo PVM sumokėjimo muitinei laikotarpis, kai naudojama speciali importo PVM deklaravimo ir naudojimo tvarka, turėtų būti suderintas su laikotarpiu, nustatytu maito mokėjimui Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013⁵ 111 straipsnyje;
- (5) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų⁶ valstybės narės pagrįstais atvejais įsipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose būtų paaiškintos direktyvos sudedamųjų dalių sąsajos su atitinkamomis perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių dalimis. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (6) todėl Direktyva 2006/112/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

- 1) V antraštinės dalies 1 skyriaus 2 skirsnis papildomas šiuo 36b straipsniu:

„36b straipsnis

Jeigu laikoma, kad apmokestinamasis asmuo pats gauna ir tiekia prekes pagal 14a straipsnį, prekių siuntimas arba gabenimas priskiriamas jį vykdančiam apmokestinamajam asmeniui.“;

- 2) įterpiamas 136a straipsnis:

„136a straipsnis

Jeigu laikoma, kad apmokestinamasis asmuo pats gavo ir tiekė prekes pagal 14a straipsnio 2 dalį, valstybė narė neapmokestina to apmokestinamojo asmens prekių tiekimo.“;

- 3) 169 straipsnio b punktas pakeičiamas taip:

⁵ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

⁶ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

„b) vykdyti sandorius, kurie neapmokestinami pagal 136a, 138, 142 ar 144 straipsnį, 146–149 straipsnius, 151, 152, 153 ar 156 straipsnį, 157 straipsnio 1 dalies b punktą, 158–161 straipsnius ar 164 straipsnį;“;

4) 204 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Tačiau valstybės narės negali taikyti antroje pastraipoje nurodytos galimybės apmokestinamajam asmeniui, kaip apibrėžta 358a straipsnio 1 punkte, kuris pasirinko specialią paslaugoms, kurias teikia Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo, skirtą schemą.“;

5) XII antraštinės dalies 6 skyriaus antraštė pakeičiama taip:

„Specialios schemas, skirtos apmokestinamiesiems asmenims, teikiantiems paslaugas neapmokestinamiesiems asmenims, vykdančioms nuotolinę prekybą prekėmis ir tam tikromis šalies viduje tiekiamomis prekėmis“;

6) XII antraštinės dalies 6 skyriaus 3 skirsnio antraštė pakeičiama taip:

„Speciali schema, skirta Bendrijos vidaus nuotolinei prekybai prekėmis ir prekių tiekimui valstybėje narėje naudojant elektroninę sąsają ir sudarant sąlygas šias prekes tiekti ir paslaugas teikti apmokestinamiesiems asmenims, įsisteigusiems Bendrijoje, bet ne vartojimo valstybėje narėje“;

7) 369a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) pirmos pastraipos 3 punktą pakeičiamas taip:

„3) „vartojimo valstybė narė:

- a) kai teikiamos paslaugos, valstybė narė, kuri pagal V antraštinės dalies 3 skyrių laikoma paslaugų teikimo vieta;
- b) kai vykdoma Bendrijos vidaus nuotolinė prekyba prekėmis, valstybė narė, kurioje baigiasi prekių siuntimas ar gabenimas jas įsigyjantiems asmeniui;
- c) kai prekės tiekiamos naudojant elektroninę sąsają ir sudarant sąlygas tiekimui pagal 14a straipsnio 2 dalį, ta pati valstybė narė, kurioje prasideda ir baigiasi tų prekių siuntimas arba gabenimas.“;

b) Įterpiama ši trečia pastraipa:

„Jeigu apmokestinamasis asmuo neįsteigė savo verslo Bendrijoje ir joje neturi nuolatinės buveinės, registravimosi valstybė narė – valstybė narė, iš kurios prekės siunčiamos arba gabenamos. Jeigu valstybė narė, iš kurios prekės siunčiamos arba gabenamos yra ne viena, apmokestinamasis asmuo nurodo, kuri iš šių valstybių narių yra registravimosi valstybė narė. Apmokestinamasis asmuo privalo laikytis šio sprendimo atitinkamais kalendoriniais metais ir tolesnius dvejus kalendorinius metus.“;

8) 369b straipsnis pakeičiamas taip:

„369b straipsnis

Valstybės narės specialią schemą leidžia naudoti toliau nurodytiems apmokestinamiesiems asmenims:

- a) apmokestinamajam asmeniui, vykdančiam Bendrijos vidaus nuotolinę prekybą prekėmis;

- b) apmokestinamajam asmeniui, kai sudaromos sąlygos tiekimui pagal 14a straipsnio 2 dalį, jei tų prekių siuntimas arba gabenimas prasideda ir baigiasi toje pačioje valstybėje narėje;
- c) apmokestinamajam asmeniui, neįsisteigusiam vartojimo valstybėje narėje, teikiančiam paslaugas neapmokestinamajam asmeniui.

Ši schema taikoma visoms atitinkamo apmokestinamojo asmens Bendrijoje tiekiamoms prekėms ir teikiamoms paslaugoms.“;

9) 369e straipsnio a punktas pakeičiamas taip:

„a) jeigu jis praneša, kad jis toliau nebeteikia prekių ir nebeteikia paslaugų, kurioms taikoma speciali schema;“;

10) 369f straipsnis pakeičiamas taip:

„369f straipsnis

Šia specialia schema besinaudojantis apmokestinamasis asmuo registravimosi valstybei narei elektroninėmis priemonėmis pateikia kiekvieno kalendorinio ketvirčio PVM deklaraciją, nesvarbu, ar buvo tiekiamos prekės arba teikiamos paslaugos, kurioms taikoma ši speciali schema. PVM deklaracija pateikiama iki mėnesio, einančio po pasibaigusio mokestinio laikotarpio, už kurį pateikiama deklaracija, pabaigos.“;

11) 369g straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. PVM deklaracijoje nurodomas PVM mokėtojo kodas, nurodytas 369d straipsnyje, ir, kiekvienos vartojimo valstybės narės, kurioje priklauso sumokėti PVM, toliau nurodytų prekių ir paslaugų, suteiktų per mokestinį laikotarpį, bendra vertė be PVM, taikomi PVM tarifai, bendra atitinkamo PVM tarifo suma ir bendra atitinkamo PVM suma:

- a) Bendrijos vidaus nuotoline prekyba tiekiamų prekių ir prekių, tiekiamų pagal 14a straipsnio 2 dalį, jei tų prekių siuntimas arba gabenimas prasideda ir baigiasi toje pačioje valstybėje narėje;
- b) tiekiamų paslaugų.

Į PVM deklaraciją taip pat įtraukiami su ankstesniais mokestiniais laikotarpiais susiję pakeitimai, nustatyti šio straipsnio 4 dalyje.

2. Jei prekės siunčiamos ar gabenamos ne iš registravimosi valstybės narės, o iš kitų valstybių narių, PVM deklaracijoje, suskirsčius pagal kiekvieną valstybę narę, iš kurios siunčiamos ar gabenamos prekės, taip pat nurodoma bendra toliau nurodytų tiekimo rūšių vertė:

- a) kitų nei Bendrijos vidaus nuotoline prekyba tiekiamų prekių naudojant elektroninę sąsają pagal 14a straipsnio 2 dalį;
- b) Bendrijos vidaus nuotoline prekyba tiekiamų prekių ir tiekiamų prekių, jei tų prekių siuntimas arba gabenimas prasideda ir baigiasi toje pačioje valstybėje narėje ir jas apmokestinamasis asmuo tiekia pagal 14a straipsnio 2 dalį.

PVM deklaracijoje taip pat nurodomas a punkte nurodyto tiekimo atskiras PVM mokėtojo kodas arba mokesčių mokėtojo registracijos kodas, kuriuos suteikė kiekviena valstybė narė.

PVM deklaracijoje taip pat nurodomas b punkte nurodyto tiekimo atskiras PVM mokėtojo kodas arba mokesčių mokėtojo registracijos (jeigu tokie yra), kuriuos suteikė kiekviena valstybė narė.

PVM deklaracijoje pateikiama šioje dalyje nurodyta informacija pagal vartojimo valstybę narę.“;

(12) 369zb straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės reikalauja, kad 1 dalyje nurodytas PVM būtų mokamas kas mėnesį.“
Mokėjimo terminas – panašiomis aplinkybėmis importo muito mokėjimui taikomas terminas.“.

2 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas priemonės jos taiko nuo 2021 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas